

An abstract painting featuring four stylized cyclists in various colors (green, blue, pink, yellow) riding their bikes. The background is a vibrant, textured mix of red, orange, and white brushstrokes. The word 'CYKLO' is written vertically in large yellow letters, and 'čtení knihy' is written horizontally in yellow letters at the top right.

čtení knihy

CYKLO
o cyklistice, cykloturistice a cestování

**jaro/léto
2015**

VYUŽIJTE KAŽDOU ČÁST KOLA!

brašny na představec

na mobil

dámské brašny

brašny pod sedlo

brašny na řídítka

brašny na přední nosiče

NOVINKA 2014
ART. 520

NOVINKA 2014
ART. 490

brašny na horní plochu nosiče

NOVINKA 2014
ART. 250

brašny do rámu

brašny na zadní nosiče

CYKLISTICKÉ NOSITELSKÉ A BRASNY

SA[®]
SPORT **ARSENAL**

KNIHA A KOLO

jsou tím největším objevem lidského rodu

Už Josef Jungmann, český filolog, lexikograf, spisovatel a překladatel, který žil v letech 1773 až 1847, prohlásil, že **kniha a kolo** jsou (kromě čtyř dalších vynálezů) tím **největším objevem lidského rodu**. O knihách toho věděl určitě mnoho, ale s jízdním kolem nemohl mít téměř žádnou zkušenost. Až pět let po jeho smrti vyšla v roce 1852 lyricko-epická báseň Slávy dcera od Jana Kollára, kde byl zařazen sonet o draisině, předchůdkyni dnešních jízdních kol. Jungmann měl pochopitelně na mysli kolo jako takové, nikoli velocipéd či bicykl, jak bylo později jízdní kolo nazýváno. Ale krásně se toto spojení vyjímal na jed-

nom z výstavních panelů u vstupu do bývalého Muzea knihy ve Žďaru nad Sázavou.

– KNIHA A KOLO –

Věrní odkazu Josefa Jungmanna jsme se letos aktivně zúčastnili **veletrhu cyklistiky For Bikes**, který se konal koncem března v Praze. Kol tam byly stovky, ba možná tisíce, takže nemohly chybět ani knihy. Lidé toto spojení podvědomě vnímají a kromě kol si vybírali i cyklistickou literaturu.

Veletrh byl úspěšný. Chechtal jsem se, když jsem četl v různých internetových diskuzích, že For Bikes 2015 byl propadák, že nestálo za to tam ani chodit. Někteří si poté pochvalovali, jak dobře udělali, že tam nešli, čímž zdůvodňovali jen svoji lenost a pohodlnost. Každý, kdo není ignorant a kdo nehledá negativa za každou cenu, musel konstatovat, že letošní For Bikes byl fakt dost dobrý. Více hal, více firem, více lidí. K vidění toho bylo tolik, že se to nedalo za jeden den ani prohlédnout. Znatelný byl nástup elektrokol, takový, až mě z toho trochu mrazilo. Nic proti nim nemám (dokonce jsme o nich vydali knihu), jsou báječná zejména pro ty, kteří ze zdravotních nebo věkových důvodů už nemohou tolik šlapat, ale doufám, že se trž s nimi nepřeklopí do podoby, kdy všichni budeme méně šlapat a více přidávat plyn (pardon, elektriku).

A co mě zaujalo nejvíce? Jako cykloturistu, který stále ještě nepoužívá GPSku, tak kvalit-

ní cykloturistické mapy ze SHOCartu, bohatá nabídka cyklozájezdů cestovních kanceláří a tištěné materiály propagující cykloturistiku v krajích a regionech. Největší radost mám ale z návštěvníků, kteří se u našeho stánku zastavili, koupili nějakou knihu nebo jen tak poklábosili a poptali se, co chystáme.

– KNIHA A KOLO –

I v polovině května chceme potvrdit pravdivost Jungmannových slov. Že kniha je opravdu jedním z největších objevů lidstva, dokazuje už dvacet let **mezinárodní knižní veletrh Svět knihy**. Jeho 21. ročník se uskuteční opět na stejném místě jako každoročně, na Výstavišti v Praze-Holešovicích, od čtvrtka 14. 5. do neděle 17. května. Stánek našeho vydavatelství najdete také na stejném místě jako každý rok, v pravém křídle Průmyslového paláce pod označením P105. Proběhnou v něm i dvě plánované autogramiády a řada dalších neplánovaných setkání s tvůrci našich knih.

V sobotu 16. května od 10 do 11 hodin bude mít autogramiádu **Jiří Bouda**, grafik a cestovatel, jehož Poutnický deník v loňském roce udělal mnohým velkou radost.

Tentýž den bude mít od 11 do 12 hodin autogramiádu **Zdeněk Benedikt**, fotograf, který je autorem našich kalendářů rozhleden. Kalendář na příští rok si už budete moci na místě zakoupit.

Jiří Říha

Obraz na titulní straně Cykločtení:

Akademický malíř Igor Grimmich

Ve stopě, 2014, akryl na sololitu, 41,5 x 39 cm

„Je to atypická věc. Většinou pracuji s nějakou iluzí, potřebuji hloubku prostoru a toto je plošná záležitost. Představuji si ptáka, jak se kouká dolů na cyklisty, kteří se tam pinoží. Ale o žádný konkrétní závod se nejedná,“ říká o obraze jeho autor.

Rozhovor s Igorem Grimmichem přinášíme na stranách 29–31.

CYKLOCESTOVATELI MILANU MARTINCOVI

právě vychází jeho druhá kniha

Ač by se mohlo zdát, že Milan Martinec je profesionální cyklocestovatel, není tomu tak. Sice k tomu svádí počet jeho velkých expedic, kterých uvádí na svém webu 14, i počet jeho tuzemských výprav, kterých je tam nepočítaně. Hlavně ale množství jím najetých kilometrů, které se blíží k 350 000, což by vydalo na pomyslné více než osminásobné obkroužení zeměkoule po rovníku. Milan ale nikdy necestoval jinak než v rámci své řádné dovolené. Čtyři týdny jsou maximum, ale za ně je schopen zvládnout někdy i přes čtyři tisíce kilometrů.

Milane, tvoje denní kilometráže připomínají délkou etapy Tour de France. Sice je neabsolvuješ v závodním tempu, ale zato natěžko s plnou bagáží. To by běžný cykloturista nedal. Jaká je vlastně tvoje cyklistická minulost?

Ve zkratce – v šestnácti letech jsem první přivázal spacák na nosič favorita a vyjel čundrovat. Protože jsem ale nevěděl, jak se venku spí, ujel jsem raději celých 320 km za jeden den. Když jsem se druhý den vzpamatoval, zjistil jsem, že by mě tyto dlouhé štreky mohly bavit. Bylo to hezké cestování s mladým organismem plným energie – jednou jsem ujel za den s plnou polní 411 km, přespal v lese, následující den urazil dalších 178 km a ještě se divil, proč mi to v kopcích nejede. Na střední škole jsme s cyklistickými kámoši vytvořili skupinku Šíravníci, podle toho, že jsme po několik let jezdili pravidelně na východ Slovenska na Zemplínskou šíravu. Jednou jsme to jeli dokonce v šesti lidech, jeden rok zase naopak jsem jel sám, protože všichni byli na vojně a já jediný měl modrou knížku. V dalších letech jsme začali vyrazet do NDR, Bulharska a Polska, v roce 1988 i do Paříže, abychom viděli dojezd Tour

de France. Když se u nás začaly organizovat veřejné cyklistické závody, sehnal jsem galuskáče, jak se říkalo závodním kolům, a vrhl se s páskovou přilbou na hlavě do závodů typu Karlovy Vary – Unhošť, Skorkovské kritérium a Unie amatérských cyklistů – seriál závodů pro neregistrované. Na závodních strojích jsme také zkoušeli, kolik se dá ujet za celý den bez batohů. Ve dvou lidech jsme z Mělníka dojeli do Ružomberku a natočili na tacháku 512 km. Začali jsme vyrazet na cyklomaratony do Rakouska a Itálie, na Králi Šumavy jsem byl v roce 1994 na 13. místě, na Kladenském maratonu na 480 km v čase 15 hodin 36 minut na třetím místě. Pak už mi závodní tempo přestalo vyhovovat a vrátil jsem se ke klasickému cyklotrempování.

Jako správný cyklotremp si vedeš deníček, kde všude jsi byl a kolik jsi toho najel. Nech nás do něj nahlédnout.

Asfaltové, polní a lesní cesty brázdím na bicyklu od roku 1980. V roce 1985 mi můj deníček napověděl, že ze 114 okresů bývalého Československa mi zbývají poslední tři, které jsem na kole ještě nenavštívil. Následující výlety tedy vedly pošetile do těchto okresů, abych si

Obří dlažební kostka, symbol cyklistického závodu Paris – Roubaix.

je mohl odfajfkovat. Teď, o mnoho let později, jsem v podobné situaci a zmocnila se mě ta samá touha. Projel jsem skoro všechny státy evropské, ale své kolo jsem nekočeroval ještě v posledních čtyřech: v Norsku, na Islandu, v Makedonii a v Kosovu. Tedy důvod k tomu, abych zase hodil bagáž na kolo a vyrazil nejdřív na severozápad a při další cestě na opačnou stranu, na jihovýchod. Pokud se v mém těle neuvolní ventilek a nevypustím duši a přidám k tomu ještě pár dalších cest, mohla by z toho být třeba i další kniha.

Milan Martinec (nar. 1964) bydlí v Sovínkách u Mladé Boleslavi. Na svůj chleba si vydělával v zemědělství, pak ve školství, nyní ve strojírenství. Je logistik, ve firmě SAS je členem menší smečky, která expeduje součástky na auta do zahraničí. Jeho vedoucí je prý moc hodný člověk, dává mu dovolenou na jeho cesty. Má dvě pubertální dcery, které už s ním absolvovaly několik vícedenních cyklocest a několik stokilometrových jednodenních tras, ačkoliv cyklistika není jejich sportem číslo 1.

MILAN MARTINEC

Milan Martinec s dcerami Lenkou a Bárou jsou pravidelnými účastníky Cyklovíkendu (z loňského ročníku na Seči).

U té druhé, která vychází nyní, se zastavme. Co v ní čtenářům nabízíš?

Třeba to, jaké je potřeba mít štěstí, když se v nejchudší evropské zemi neopravitelně

rozbiže důležitá součástka na kole a nejbližší prodejna cyklistického materiálu je vzdálená 100 km, jak se jezdí po osmimilionovém městě s levostranným provozem, jak vypadá největší evropská poušť nebo jak se cestuje po evropských ostrovech. V této knize jsem projel osm ostrovů a dva poloostrovy.

Jaký styl cyklocestování vlastně vyznáváš?

Jsem vstávací typ, závodím se Sluncem, kdo dřív vyleze ze svého brlohu. Celý den se pomalu ploužím dvacítkou, kochám se, zajedu k několika vytipovaným turisticky přitažlivým místům. Končím na prvním vhodném místě po 20. hodině, pokud jsou dobré podmínky a déšť nebo tma mě nezaženou dříve.

Jak nocuješ? Využíváš pohostinství místních lidí?

Všechny noci přečkávám ve stanu, případně pod širákem ve volné přírodě. Při poslední cestě jsem jednu noc strávil na trajektu. Pohostinnost místních lidí využívám minimálně, jsem spíše samotářský typ, který se neumí během pár minut k někomu pozvat domů. Na cestách, které v druhé knize popisuji, jsem pozvání k noclehu pod střechou využil pouze jednou, a to mě ještě k tomu musely donutit okolnosti.

Vaříš si na cestách? Jak vypadá tvoje celodenní stravování?

Na konečné ve Vatikánu (z loňské expedice Malta).

OSMAPŮLKRÁT OBKROUŽIL ZEMĚKOU LI NA KOLE

Polní kuchyni volím podle místa, do které-
ho mířím, a podle prostoru v brašnách. Ně-
kdy s sebou беру rozkládací vojenský vařík
na pevný líh, někdy klasickou kempingovou
minibombu. V posledních letech nevozím už
ani žádný zdroj ohně, po Evropě se dá vhod-
né jídlo sehnat téměř všude. Na dně brašen
mám pouze pro případ nouze několik kon-
serv se sardinkami, jsou malé, nemusí se ohří-
vat a v kombinaci s půlkou bochníku chleba
zasytí. Jinak sním všechno, je mi jedno, co to
je, hlavně aby toho bylo hodně.

Máš nějaké sponzory? Na kolik taková jed- na měsíční expedice přijde?

V zádech mám pouze vítr, když foukne správným směrem, sponzora žádného. Na kolik jedna měsíční expedice přijde, ani nevím, ale spíš ještě ušetřím. Během cesty projím tolik, co bych projedl doma, za noclehy neplatím, naopak ještě ušetřím za spotřebu vody a elektřiny. Jediné výdaje mám tedy za dopravní prostředky, když je potřeba se nějak rychle přesunout v prostoru, a výjimečně za vstupní víza.

Co o sobě Milan říká, jak se vidí?

Zhodnotím se pouze v bodech. Vytrvalec, vrchař, špatný spurtér, na dráze nepoužitelný, protože neudržím při stání balanc. Na horském kole při prudkém sjezdu mívám vytřeštěné oči, protože jsem odchován asfaltem. Nesnáším zimu a déšť, při teplotách nad 30 °C jsem ve svém živlu. Umím využít závětrí jak v balíku, tak za motorovými prostředky – rekord po rovině za nákladákem mám 83 km/h. Ovládám skvěle velbloudí taktiku – dokážu se nacpat a napít tak, že nemusím 100 km jíst a pít. Asi tak :-)

Máš při svých cestách nějaké rituály nebo zvláštní zvyky?

Jsou to spíše jen drobnosti. Třeba když ráno odcházím od nocležiště, ještě jednou se k němu otočím a řeknu: „Děkuji ti místo, že jsi mě zde nechalo přespat!“ Je to dobré také k tomu, že si můžu zkontrolovat, jestli jsem na tom místě něco nenechal. Pak mám jednu pověru, když během cesty vidím někde na autě kombinace čísel 24 a 17, věřím, že ten den se mě bude držet štěstí. Jsou to čísla SPZ auta, které jsme měli, když jsem byl malý fakan, a nikdy jsme s ním nebourali. Ještě mám zvláštní zvyk, že neslavím narozeniny ani svátky, ale svůj „osobní den cyklistiky“. Ten mám stanoven na 11.8., je to na počest poprvé ujeté tisícakilometrové trasy od nás ze Sovínek do Topolné u Uherského Hradiště, kam jsem jezdil za prarodiči.

Která z cest byla pro tebe nejtěžší, nejnáročnější?

Při cestě na polární kruh a zpět jsem za 27 dnů musel ujet 4489 km. Ke konci už mé tělo hodně naříkalo. Od té doby při plánování cesty více využívám mozek a spekuluji, jak potřebnou vzdálenost zkrátit. Z organizačního hlediska byla nejnáročnější cesta samozřejmě ta do Paříže v roce 1988.

Kde se ti nejvíce líbilo, kam by ses chtěl ještě někdy vrátit?

Tohle je moc těžká otázka, vyjmenovával bych mnoho míst. Černá Hora, Wales, Sicílie a mnoho dalších. Rád bych se na některá místa vrátil, ale raději se zajedu podívat tam, kde jsem ještě nebyl, a takových koutů je stále hodně.

Kniha KOLMO NA MOSKVVU

a další cyklocesty
po Evropě

První kniha Milana Martince vyšla v roce 2013. Popisuje v ní čtyři výpravy: za Severní polární kruh, na Balkán, do Moskvy a na Cabo da Roca. Projel při nich: Albánii, Andorru, Bělorusko, Bosnu a Hercegovinu, Estonsko, Finsko, Francii, Chorvatsko, Itálii, Litvu, Lotyšsko, Monako, Německo, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rusko, Řecko, Slovinsko, Srbsko a Černou Horu, Španělsko, Švédsko a Ukrajinu.

Kniha je vyprodaná.

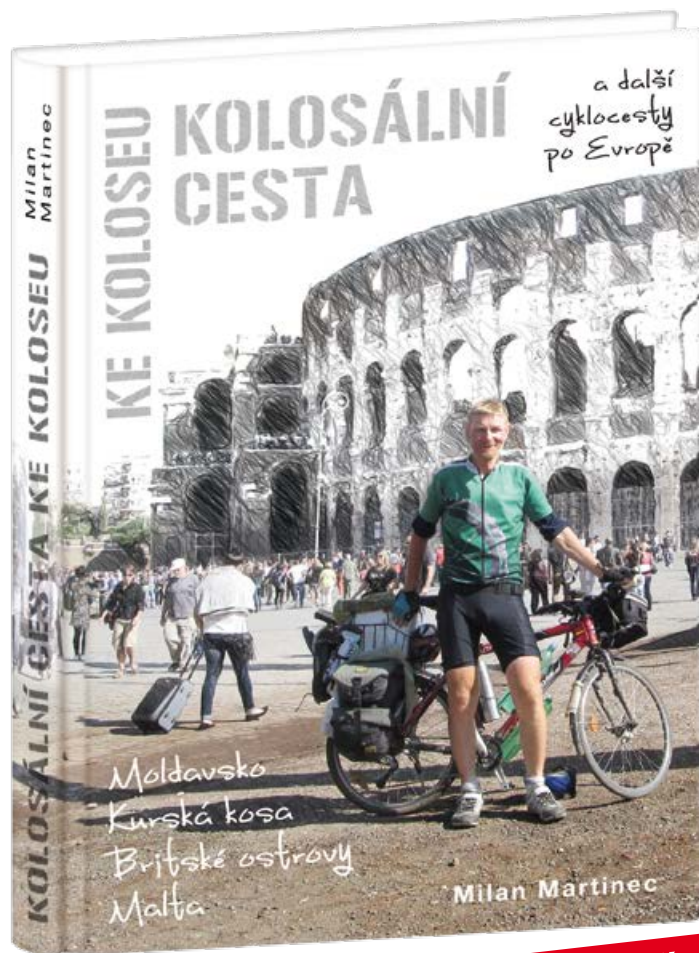
Milane, díky za rozhovor. Věřím, že tvoje nová kniha přinese čtenářům příjemné počtení.

JŘ

Na konci prvorepublikového Československa.

MILAN MARTINEC KOLOSÁLNÍ CESTA KE KOLOSEU a další cyklocesty po Evropě

299 Kč

Autogramiáda autora se uskuteční při Cyklovíkendu ve dnech 19. a 20. června 2015 v rekreačním areálu Kounice v údolí řeky Sá-zavy. Podrobnosti o akci jsou uprostřed tohoto čísla.

Počet stran: 304 (32 stran barevných příloh)

Formát: A5 – 145 × 205 mm

Vzhled: pevná vazba, lesklé lamino

ISBN: 978-80-87193-33-4

Cena: 299 Kč

NOVINKA

- **Volné pokračování knihy KOLMO NA MOSKVVU**
- **Druhá kniha Milana Martince pojednává o jeho dalších výpravách na kole, které uskutečnil v průběhu posledních čtyř let**

V této nové knize přibližuje Milan Martinec čtyři velké cesty, při nichž zavítal do Moldavska, na Kurskou kosu, na Britské ostrovy a na Maltu. Na těchto výpravách projel Slovensko, Ukrajinu, Moldavsko, Rumunsko, Srbsko, Maďarsko, Rakousko, Německo, Belgie, Francii, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Nizozemsko, Polsko, Rusko – Kalinin-gradskou oblast, Litvu, Itálii, Korsiku, Sardinii, Sicílii a Maltu.

Milan navštívil vícekrát už skoro všechny evropské státy, nebyl v posledních čtyřech: v Norsku, na Islandu, v Makedonii a v Kosovu. Má tedy důvod k tomu, aby vyrazil nejdříve na severozápad a při další cestě na opačnou stranu, na jihovýchod. Pokud by k tomu ještě přidal pár dalších cest, mohla by z toho být časem třeba i další kniha. Motivací prý bude stále dost – možná se osamostatní Skotsko, rozpadne se Belgie, vznikne samostatné Baskicko, bude uznáno Podněstří, trhne se Benátsko, vzkrísí se Velká Morava... A když ne, tak bude dál vyrazet jen tak do přírody, za nové zážitky.

S moldavskou ležící čestnou stráží

(ukázka z knihy)

Za vsí jsem zaparkoval na krásném odlehlém místě na vyvýšeném břehu řeky Prut s výhledem do daleka. Stan jsem měl postaven a již ve spacím oděvu jsem seděl na kmeni stromu a dojídal salám, když se na cestě ke mně objevil vojenský gazík.

„Á, máme návštěvu, kamaráde,“ utrousil jsem ke kolu, „copak nám asi nesou?“ Doufal jsem, že kolem pouze náhodně projíždějí, ale marně. Neomylně zastavili vedle mého stanu. Z vozu vystoupili dva mladíci v kanadách a maskáčích. Vypadali přesně jako naši čeští skalní čundráci, až na ten detail, že tito dva měli na ramenou zavěšené samopaly.

MOLDAVSKO, BRITSKÉ OSTROVY, KURSKÁ KOSA, MALTA

- ☐ V útulné dílně moldavského všeumělce.
- ☐ Všeučitelova žena.
- ☐ Rumunsko vás vítá!
- ☐ Zdejší povory mají pneumatiky sjeté, řulice mnohdy také, ale registrační značky mají dvě.

posadil. Tak tohle je pro mě, za tu dobu, co na kole cestuji, nevysvětlitelný jev číslo 2.

Ten první je z roku 1988, kdy jsem jel bez peněz přes Belgii. Jídlu mi dávno došlo a celý den jsem neměl co jíst. Od hladu mi bylo už špatně a sotva jsem se motal, když jsem z ničeho nic našel mezi vesnicemi uprostřed silnice v igelitu zabalený celý bochník chleba. Kdo a jak ho tam mohl ztratit, jsem do dneška nepochopil. Protože se to stalo u vesnice Belle Maison, říkám tomu Bellemaisonský nevysvětlitelný jev. Tento, o 23 let mladší pedálový jev, se mi udál za vesnicí Bocani, říkám tomu tedy Bocaňský nevysvětlitelný jev.

Kišiněv

Ráno jsme vstávali v pět. Že bych se nějak přemrštně vyspal, nemůžu říct. Autobus odjžděl v 5:30. Vyzvídál jsem, kde je autobusová zastávka, Valerij mě uklidnil, že nám neujde, že přijede k němu před barák. A skutečně, před půl šestou stál prázdný autobus před bránou. Až teď jsem pochopil, že Valerij není obyčejný cestující, ale že celou tu dopravu organizuje a diriguje. Také mě to utvrdilo v mém odhadu, že v této vesnici funguje jako absolutní boss.

Kolo jsem dle pokynů řidiče nasoukal do zavazadlového prostoru a vyrazili jsme k zastávce. Valerij si hodil na krk kabelu s penězi a prodával lístky. Do autobusu nastupovali v jasné převaze starší ženy v místním tradičním oblečení, v sukních a se šátky na hlavách. S každou prohodil Valerij několik slov ohledně jejich osobního života, aby navodil příjemnou náladu. Několik lidí přineslo do autobusu pouze balík a zase odeslo, spoj je využíván nejspíš také jako pošta.

Hroznými silnicemi jsme jezdili od vesnice k vesnici a nabírali nové pasažéry a balíky. Mezi vesnicemi jsme museli jet pomalu, aby se autobus na dírách nerozломil, ve vesnicích zase proto, aby veškerá hospodářská zvířata stihala z cesty uskakovat. Vždy, když se před námi rozuteklo hejno hus, zůstal po něm oblak peří. Párkrát jsme museli zastavit, než si kravky uvědomily, že by měly uhnout. Celá ta atmosféra, včetně kvality a vybave-

„Kdo jste, co tady chcete dělat a víte, že jste ve vojenském pásmu?“ zahájil dialog jeden z nich. Kdo jsem, to jsem věděl, co tu chci dělat taky, ale že jsem ve vojenském pásmu, to mě překvapilo. Mohlo mě to napadnout, když jsem věděl, že řeka tvoří hranici. Po zjištění mé totožnosti a položení několika doplňujících otázek mi mluvčí dvojice sdělil, že musí událost oznámit veliteli. Jak řekl, tak také prostřednictvím mobilního telefonu udělal. Byl jsem připraven, že si vše sbalím a popojedu o kus dál, voják mi ale naznačil, ať nic nebalím, že velitel se přijede na mě podívat.

Velitel dlouho nejel, abych prolomil trapné ticho, pokusil jsem se neformálně konverzovat. Oni se tomu nebránili a docela jsme se rozpovídali. Vyzvíděl jsem, že rozdíl mezi moldavštinou a rumunštinou je pouze v akcentu. Spíše je rozdíl mezi jazykem starších lidí a mladších. Starší lidé píší moldavštinu cyrilicí, kterou tady zavedli Rusové, mladí používají k psaní latinku. Informaci, že všichni zde umí rusky, jsem si ověřil již v praxi. Pak jsem z nich ještě vytáhl, že na vojně jsou na jeden rok. Zajímalo mě, jak mě tady odhalili. Bez zatajování odpověděli, že jim o mně řekli lidi z obchodu, kteří mě tam viděli žádat o vodu. Pak jsem chtěl zabrousit do sportu, připomněl jsem jim, že to není tak dávno, co jejich fotbalový klub Tiraspol vyřadil v lize mistrů naši Slávii. Na to odpověděli, že jsou vojáci a televizi nesledují. Až pak jsem si uvědomil, že

Tiraspol je vlastně v podněsterské části Moldavska, která se chce odtrhnout a osamostatnit.

Po půl hodině přijelo očekávané vozidlo s velitelem. To už byla tma jak v pytli. Z auta vystoupili tři vojáci, všichni pochopitelně rovněž se samopaly. Teď už jich bylo na mě pět, to byl důvod k pokusu o uzavření míru. Velitel si na mě posvítíl baterkou a nechal si převyprávět to, co jsem už říkal jeho podřízenému. Pak si vzal můj pas a začal ho v autě pod lampičkou studovat. Očividně ho zaujal, pomalu obracel stránku za stránkou a zkoumal všechna razítka. Na téměř každé jsem nějaké měl, někde i nalepená nebo natištěná víza. Štouchal do svého kolegy, ať se také podívá. Třetí se postavil do fronty, aby se mohl rovněž mrknout. Nechali pas mezi sebou kolovat a začali se vyptávat, odkud které razítko je a jak to v tom státu vypadá. Dá se říct, že jsme se díky pasu spřátelili. „Jestli chceš, můžeš jít spát k nám na stanici,“ vracel mi velitel pas s nabídkou. Nocleh na vojenské stanici byl lákavý, ale při představě, že bych musel potmě balit stan, spacák a další hromadu věcí, raději jsem lukrativní návrh odmítl.

„V tom případě dasvidánija!“ řekl velitel a podal mi na rozloučenou ruku. Pak se stejným způsobem rozloučili i jeho dva kolegové z auta. Podával jsem ruku i těm dvěma, kteří tu byli se mnou od začátku, ti ale nabízenou ruku nepřijali.

„HLODY“ MILANA MARTINCE

z knihy Kolosální cesta ke Koloseu

Silnice se zmítala nahoru a dolů a také zprava doleva, jako užovka po propařeném večírku.

Dole se přede mnou otevřelo nádherné, romantické a cestovately vzrušující údolí. Nikde ani živáčka, ani mrtváčka.

Další kilometry jsem projížděl za burácení leteckých motorů. Nechápal jsem, jak lidé v přilehlém městě mohou bydlet, já pomalu neslyšel, ani co říkám sám sobě, a musel jsem se několikrát ptát, co jsem říkal.

Ten, kdo tu sochu sochal a ty kopule kopuloval, musel být šikovný, obojí bylo pohledné.

*Přístav Harwich – praní prádla.
V zrcadle se odráží hajzl (v tom levém!).*

Venku byl vždy dostatek lidí, kteří na lavičkách před svými domy nasávali příjemný letní večer, někteří s lahví v ruce nasávali bez ohledu na pěkný večer.

Lamy si dávaly zrovna do tlamy, popásaly místní travičku, to mě inspirovalo, že bych mohl také pojíst.

Moře volného času jsem zkraje trávil pozorováním moře.

Jmenuje se to tady Kurská kosa, ale co se teploty týče, je tady ráno kurevská kosa.

Když jsem sjel zpět ke středu Syrakus, zastavil jsem a dal si sýrakus.

Poslední kilometry jsem si s sebou vezl skoro už celou ZOO – v prstech mravence, na zádech housera, na zadku vlka a v hlavě brouka, že příště už nikam nejedu.

Než jsem se při jízdě na kole zahřál, bylo to utrpení. Byl jsem tak mokrá a zmrzlý, až jsem myslel, že nedožiju vlastní smrti. Dokonce jsem měl mokrá i suchý salám.

MILAN SILNÝ

opět neúspěšnějším sportovcem města Slaný

V červenci 2013 jsem se zúčastnil extrémního cyklistického ultramaratonu bez zajištění, který vedl z nejvýchodnější dědiny na Slovensku Nové Sedlice napříč snad všemi horami Československa až do Skalné u Chebu. Trasa dlouhá 1625 kilometrů s převýšením 39 kilometrů. Všechno samozřejmě terénem. Na startu bylo 130 cyklistických šílenců ze sedmi zemí Evropy, nechyběli Italové ani Španělé. V čase 10 dní 6 hodin 57 minut jsem závod dokončil jako první Slaňák v historii, celkově jsem obsadil třináctou příčku, zároveň jsem se ale stal vítězem kategorie 40+.

Za svůj výkon jsem byl oceněn, byl jsem vyhlášen nejlepším sportovcem Slaného pro rok 2013. „Pojedete závod příští rok znovu?“ zeptal se mě při slavnostním vyhlášení moderátor. „Příští rok určitě ne,“ odpověděl jsem a ze zaplněného sálu se ozval smích. „A pročpak?“ Nedal se moderátor odbýt. „No, příští mám v plánu ještě delší závod,“ odpověděl jsem a ze sálu se znovu ozval smích. Ale já to myslel vážně. Na rok 2014 už jsem byl totiž přihlášený na Opel handy cyklomaraton.

Delka tohoto závodu je 2222 kilometrů, limit dokončení 111 hodin. Delší cyklistický závod v Česku ani na Slovensku neexistuje. Jedná se o nonstop závod týmů, ve kterém startují sportovci s handicapem i bez. V každém týmu musí být povinně alespoň jeden handi-

capovaný sportovec. Závod vede napříč Českem a Slovenskem. Na trase je 24 povinných průjezdních bodů, jejich průjezd je stvrzen razítkem do „cyklopasu.“ Trasu mezi jednotlivými průjezdními body si každý tým volí sám. Průjezdními body jsou rehabilitační ústavy, spinální jednotky či speciální centra pro postižené. Třešničkou na dortu je, že každý tým je patronem a jede na podporu člověka, který se s handicapem teprve učí žít. Z toho vyplývá, že žádný tým nejede za sebe, ale jede za někoho jiného. A to už je velká výzva. A co jsem ještě nezminil? Opel handy cyklomaraton je závod na silničních kolech. A to je pecka. Silniční kolo nevlastním a čtrnáct let jsem na něm neseděl. Opel handy cyklomaraton je svou podstatou víc než závod, i když samozřejmě vyhrát chce každý. V závodě jde mnohem víc o šíření myšlenky, že životem na vozíku život nekončí a lidé handicapovaní i zdraví mohou společně fungovat bez větších problémů. A kvůli téhle myšlence jsem silniční kolo znovu rád osedlal, jako člen týmu R2 RIDE YOUR RACE SLANÝ. Na trase dlouhé 2222 kilometrů strávil náš tým ve složení Libor Hůlka, Tomáš Klapka, já a především handicapovaná bikerka Hanka Horálková 98 hodin a 27 minut. Do cíle závodu jsme dorazili 12 a půl hodiny před limitem a v kategorii čtyřčlenných týmů obsadili druhé místo.

Odezva na sebe nenechala dlouho čekat. Náš tým se stal vítězem ankety o nejlepšího sportovce Slaného pro rok 2014. Podařilo se mi tak něco, co doposud nikomu předem mnou. V roce 2013 jsem vyhrál anketu o nejlepšího sportovce Slaného v kategorii jednotlivců. V roce 2014 jsem vyhrál anketu o nejlepšího sportovce Slaného v kategorii tým. Co bude v roce 2015? Člověk si má klást jen ty nejvyšší cíle. V roce 2015 se pokusím vyhrát anketu v kategorii juniorů ... vždyť věk je jenom číslo. Nebo ne?

Milan Silný

897 Kč

Komplet tří knih Milana Silného v parádním pouzdře

3 knihy ... 752 stran ... 130 kopců
cena kompletu vč. krabičky: 932 Kč
cena kompletu po slevě: 897 Kč (vč. krabičky)

mimořádně vhodné jako **DÁREK**
pro každého bika

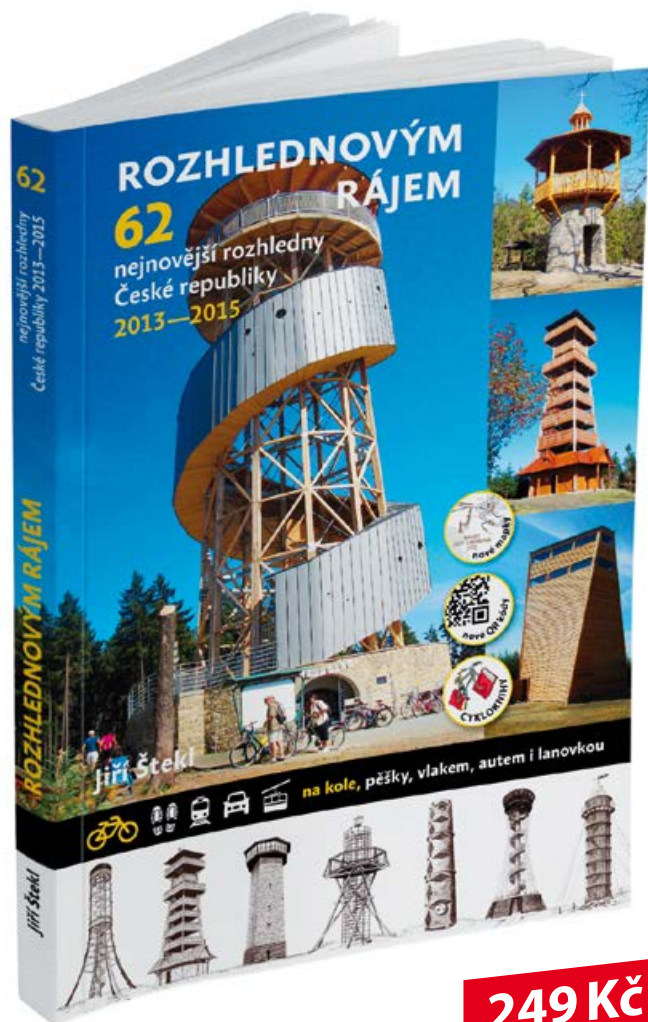

Novinka Milana Silného o nejdelších, nejdobrodružnějších a možná i nejúčelnějších cyklistických akcích v ČR
Cena 389 Kč

JIŘÍ ŠTEKL ROZHLEDNOVÝM RÁJEM

nejnovější rozhledny České republiky

Počet stran: 88 – tisk duplexem
Formát: větší B5 165 × 240 mm
Vzhled: šitá a lepená vazba V4 s klopami,
lesklé lamino
ISBN: 978-80-87193-34-1
Cena: 249 Kč
Kniha vyjde 5. června 2015

PŘIPRAVUJEME

Novinka obsahuje doposud nikde nepublikované nové rozhledny postavené v posledních dvou letech. Od vydání knihy „333 výletů po rozhlednách Čech, Moravy a Slezska“ jich přibylo celkem 59, plus tři byly zcela přestavěné. Celkem je v knize představeno 62 rozhleden.

Co mohou čtenáři od nové knihy očekávat?

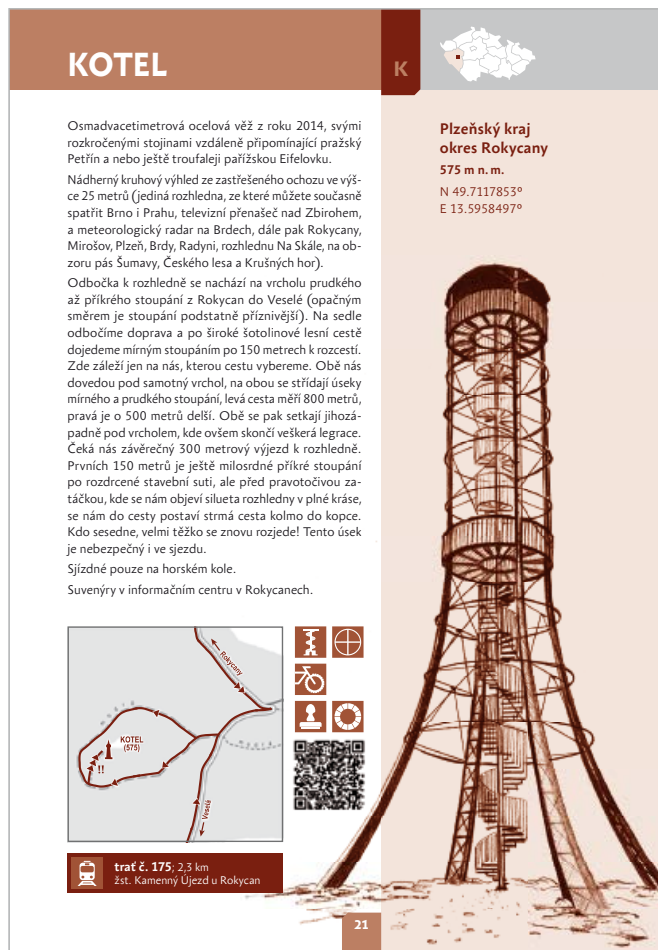
Především novou grafiku s novými piktogramy.
Nové mapky zhotovené profesionálním kartografem.
Nové QR kódy které nasměrují čtenáře na stránky autora pro doplňující informace.
Ani teď nechybí v knize GPS souřadnice, číslo železniční trati, nejbližší zastávka a kilometrů od ní k rozhledně.
Informace o typu rozhledny, výhledu, otevírací době, možnostech občerstvení a prodeji suvenýrů jsou již samozřejmostí.
Na zadní předsádce je mapa České republiky s přehlednou lokalizací nově postavených rozhleden.
Co ale žádná kniha o rozhlednách nemá a co z ní činí naprosto originální dílo, jsou kresby rozhleden od Jiřího Štekla. Autor byl za ně už několikrát oceněn, naposledy vloni na mezinárodním veletrhu Svět knihy, kde převzal cenu za 2. místo v kategorii turistických publikací.

Jak bude kniha vypadat?

Větší formát B5 bude shodný s předchozí knihou „333 výletů...“
Bude mít šitou a lepenou vazbu V4 s klopami, na nichž bude uveden seznam všech nově postavených rozhleden.
Vnitřek bude tištěn dvoubarevně na silnějším 120 g ofsetovém papíru.
Obálka bude barevná, leskle laminovaná, na křídovém papíru 300 g.

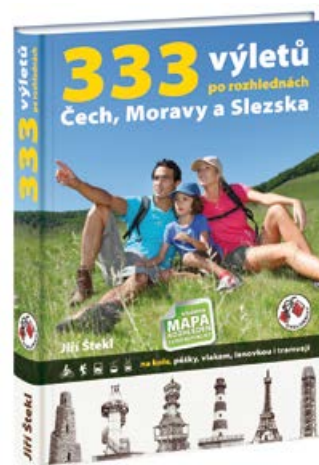
Společně s knihou „333 výletů po rozhlednách Čech, Moravy a Slezska“ budou mít čtenáři aktuální sbírku 392 rozhleden, které jsou na území ČR postavené. Poslední výtisky předchozí knihy „333 výletů...“ jsou ještě v naší nabídce.

NA KOLE, PĚŠKY, VLAKEM, AUTEM I LANOVKOU

Nejnovější rozhledny představené v knize:

Allainova věž, Besedná, Bezručova vyhlídka, Cibulka, Čáp, Čížovka, Eliška (Stachelberg), Floriánka, Havran (přestavěná), Hošťálkovice, Janov, Kaňk (Haviřská bouda), Klínovec (přestavěná), Komec (areál Hněvkovský), Kotel, Maják (Strupčice), Maják Jára Cimrmana, Mariánka, Markéta, Maruška, Mařenka, Mikulčice, Milíř, Miloňová, Modrá (přestavěná), Na Chlumu, Na kopečku, Na Signálu, Na Skalce (Holčovice), Na Strážné (Hostišová), Na vinici, Na Vrších (Břasy), Nová Ves, Nový rybník (Líně), Orlík, Pavlíkov (Senecká hora), Pekelný kopec, Pohoř Olšov, Radost, Radošov, Řimbaba, Skulptura (Botanická zahrada Praha), Slavětínská rozhledna, Slovác-ký dvůr, Spešov, Stráž, Svákov, Šiklův mlýn, Špičák, Špulka, U Holánů, U Jakuba, U Tetřeví chaty (Medvědí hora), Vachatovo rozhledna, Velký Javorník, Velký Kosíř, Veselov, Vrchbělá (Bezděz in line park), Vřskamýk, Vysoká, Žernov, Žernovník

Málokterá kniha zaznamenal takový úspěch jako „333 výletů po rozhlednách Čech, Moravy a Slezska“. V loňském roce nej-dříve získala významné ocenění na mezinárodním festivalu map a průvodců TOURMAP 2014. V kategorii turistických průvod-ců jí porota udělila 2. místo z cel-kem 197 přihlášených publikací z celého světa. Udílení cen pro-běhlo v rámci mezinárodního knižního veletrhu Svět knihy v Praze.

Poté kvůli ní přijel do Plzně štáb České televize, aby natočil roz-hovor s jejím autorem. A při té

příležitosti byla tvůrci literární revue Třistatřicetři pokřtěna plzeňským pivem přímo pod jednou z plzeňských rozhleden na Chlumu.

Ted, když vychází vlastně její pokračování, je jedna z posledních mož-ností k jejímu zakoupení. Poslední výtisky této veleúspěšné knihy poma-lou mizí jak z našeho skladu, tak z pultů knihkupectví. Její cena je symbo-lických 333 Kč, tedy 1 rozhledna = 1 Kč.

Tvůrci pořadu Třistatřicetři Jan Lukeš a Jan Schmid při křtu knihy plzeňským pivem.

Diplom za 2. místo v soutěži s mezinárodní účastí TOURMAP.

JAN
EVJÁK

SVĚT SKONČIL, A TAK JSEM JEL na kole Střední Amerikou

PŘIPRAVUJEME

Počet stran: cca 250 – celobarevná, na křídlovém papíru

Formát: 230 x 210 mm

Vzhled: pevná vazba, lesklé lamino

ISBN: 978-80-87193-35-8

Cena: 349 Kč

Vyjde koncem června 2015

Mexický Yucatan – Belize – Guatemala – El Salvador – Honduras – Nikaragua – Kostarika – Severní Panama

Není mnoho českých cyklocestovatelů, kteří navštívili země Střední Ameriky. Ještě méně je těch, kteří o svém putování sepsali nějaké povídky a vydali ho knižně. Vlastně je jen jediný. Víta Dostál, který projel na své cestě kolem světa v roce 1997 zeměmi: Panama, Kostarika, Nikaragua, Honduras, Salvador, Guatemala a Mexiko, ale ve své knize je logicky zmiňuje jen letmo. V roce 2007, když absolvoval slavnou Panamericanu, projel tyto země v obráceném pořadí. Ani při jedné z cest nenavštívil ale mexický Yucatan a Belize jako Jan Evják. Ten navíc ve všech těchto zemích Střední Ameriky proniknul až do jejich nitra, do nebezpečných oblastí, kam se cizincům nedoporučuje cestovat. Navíc pořídil jedinečné fotografie, které běžně cykloturisté ze svých cest nevozí. V knize je spousta praktických informací, které z jiných průvodců nevyčtete.

Dolů z Cerro Negro

(ukázka z knihy)

Po návratu do Leónu chci zůstat ještě dva dny. Jeden den plánuji obětovat na zřejmě zcela ojedinělý zážitek, sjíždění sopky na jakémsi volcano boardu. Cesta nákladákem je divoká a jedna holka z Kanady na ni doplatí, větev ji lehce bříkne do čela. Naštěstí neteče krev a za chvíli je vše v pořádku. Výstup na vulkán je malina až na vítr, který si s deskou na sjíždění pěkně pohrává. Jsem sám v čele, nevím, nač bych měl jít za průvodcem. Ten je bez toho rád, má dost starostí s těmi, co prkno ve větru neudrží. Nepamatuji si už, jak dlouho trval výstup, jistě ale je, že výhledy na okolní krajinu jsou dechberoucí. Ovšem jak pro koho. Sopka Cerro Negro je totiž jedna z nejmladších sopek na světě, zrod se datuje do roku 1850. Naposledy si tato miloučká sopečka odfoukla v roce 1995, a proto okolí vypadá, tak jak vypadá. Díky tomuto faktu se nám otvírá možnost sledovat sukcesi ekosystémů v přímém přenosu. Chybí nám však dlouhověkost. Láva v okolí sopky je ostrá a jak se věc zezdola zdála jednoduchá, pohled dolů z ještě aktivního vulkánů vám udělá knedlík v krku. Napřed nezbyvá, než se propracovat několika pásmy lávy. Barvy se střídají od tmavě čedičové černé přes šedou, hnědou až po červenou a bílou. Barevné variace ovlivně-

ÚVOD KNIHY

Byl leden 2013, svět už měl být téměř dva měsíce v kolapsu po svém konci a přežít měli jen ti k tomu předurčení. Rozhlédl jsem se kolem. Pohled na billboardy a plakáty s tvářemi arogantních politiků dával tušit, že ne vše je úplně v pořádku, vtrává středoevropská zima se drala pod kabát a na nohou mne záblo. Cesta za snem se zdála být rovná, bez zbytečných hrbolů a zatáček. A starý svět vlastně skončil. Nezbyvalo než vyrazit a přesvědčit se...

PRAKTICKÉ INFORMACE

KOHO POTKÁTE Nejvíce početnou etnickou skupinu tvoří kreolové, potomci bílých kolonizátorů a afrických černochů, kteří sem byli zavlečeni jako otroci. Významnou a početnou skupinu jsou mesitové, tedy mísení bělochů a indiánů. Ti vedle angličtiny běžně hovoří i španělsky. V menší míře jsou zde zastoupeni i Mayové a Garifunové. Velká je i komunita Číňanů, kteří obchodují téměř se vším.

CESTY Rázem se stává užší a hrubší, čím vlak jsou zajímavější a „dole“ je to pravě, na rovném asfaltu umín jezdit každý. Pokud neumíte křepit děláky, tak v Belize se tomu přizpůsobit naučíte a stanou se z vás profesionálové.

UBYTOVÁNÍ Ve městech je bezpečnější využít možnosti ubytování v hostelech nebo u rodin (cena od 10 do 25 USD a výše), v přírodě se dá spát pod stírkem.

CENY Pláněm je Belizský dolar, platí se ale dá i americkým dolarem. Peníze smíteš v velikosti na hranicích nebo s Číňany v obchodech a hernách, případně v barce, proč ne. Pokud budete nakupovat u Číňanů nebo na místních trzích vřít v penězence neucítíte.

RŮZNÉ Země je nádherná a vášně vás svou krásnou přírodou, mayjskými památkami a vesícnými lidmi. Neváhejte a pokud máte čas zkuste užítout kromě památek také špůlové šnorchlování nebo potápění, nebudete litovat, jedná se o nejkrásnější místa na Zemi.

BEZPEČNOST Jako všude jinde platí i zde heslo Franky Kouckouka „Furt ve střehu“. Velkým městem (Belize, Belopan) se vyhněte.

**CELKEM UJETO 587 km, PĚT DEFEKTŮ
NEJDEJŠÍ UJETÝ ÚSEK 130 km**

BELIZE, PERLA KARIBIKU

Neznámá země » Dobré dny » V lůně pralesa » Drkotání zubů na Old highway »
Středem s Joergem » Cestou kolibříků

né unikajícími plyny. Silný vítr nese drobný prach, a tak se něco jako potápěčské brýle, které jsme nafasovali dole spolu s montérkovou kombinézou a prknem, docela hodí. Na vrcholu se zabíhám podívat na kalderu, pokud k okraji přiložíte dlaň, cítíte mocné teplo. Mezitím začal probíhat výcvik v ovládání prkna. V horních partiích výrazně obdařená mladá Kanaďanka nám vysvětluje řízení. Vtip je v tom, že téměř žádné není. Stejně se většina chlapů vůbec nedívá na nějaká lanka, kterých se máme přidržovat. Takže ve zkratce: Nasednete na dřevěné prkno, které je zespodu pobito plechem, zakloníte se dozadu (donutí vás sklon terénu) a držíte se lan, která vedou z přední části. Změnu směru, pokud na ni máte v rychlosti čas a chuť, provádíte stejně jako na dětských sáňkách, nohama. Před jízdou si musíte ve vlastním zájmu obléct oranžovou celokombinézu z hrubého plátna oranžové barvy a ochranné brýle. Ochrání vás při pádu od krvavých oděrenin a od nepříjemného sopečného prachu v očích. Případnou mrtvolu pak najdou také rychleji díky barvě kombinézy, zubí se kolega od průvodkyně. Dvě holky legraci zbaštily a přimět je k jízdě dolů bude problém. Nakonec se po předchozím pozorování předjezdců přeci jen dají umluvit. Pohled dolů ze sopky není nepodobný Hahnenkammu. Můžete rozeznat drobnou tečku, to nákladní auto přešlo ke druhé straně svahu. Jede se po jemném čedičovém písku a šterku, pády nejsou výjimečné, ale

žádná vážná zranění zatím turisté neutrpěli. Až na jednoho, který dosáhl maximálky na boardu a stanovil tak rychlostní rekord 92 km/h jako téměř nepřekonatelný limit. Pravda, strávil poté tři měsíce ve špitále, ale hned potom se vrátil a sjel to taky na kole. Zřejmě ze slušného oddílu a žádný posera. Takových lidí je zapotřebí. Nikdo nechce jet první, holky po pohledu dolů pofňukávají. Tak to rozsekne, ne? Zakrývá si ústa šátkem, sedám a jedu. Sopku jsem teda ještě nejel, uvidíme, zač je toho loket. Dole čeká řidič nákladáku a měří rychlost. Nebudu vás napínat. Třikrát jsem si nabil hubu, asi jsem dlouhé nemehlo nebo co. Naštěstí jen ze začátku, v místě největšího sklonu jsem uhaněl 51 km/h a se svíravým pocitem v žaludku a zpceným jsem přistál na rovině pod sopkou. Zážitek jako hrom. Nejrychlejší byl výsledkem 70 km/h Cody a poprávu vyhrál basu piv. Jen těsně jej atakovala jeho přítelkyně, bohužel v závěrečné fázi před dojezdem spadla a trochu krvavých oděrenin tedy přeci je. Zlatých 82 km/h na horském kole z Lysé hory. Jo, zůstanu u kol. Po návratu se naše skupinka, která natočila i reklamní video pro Bigfoot, domluvila na drobném mejdanu. Servíruje se mojito z pravého bílého rumu z místní provenience, k zakousnutí masovým koláčům podobné placky a maso z grilu. Dvě holky hrou na kytaru zpestřují večer a v pozdních hodinách přeci jenom pomalu opouštíme patio hostelu. Důstojné rozloučení s Leónelem.

PRVNÍ ČESKÝ CYKLOCESTOPIS ZE STŘEDNÍ AMERIKY

RÁJEM ROZHLEDNOVÝM 2016

velký nástěnný kalendář pro příští rok

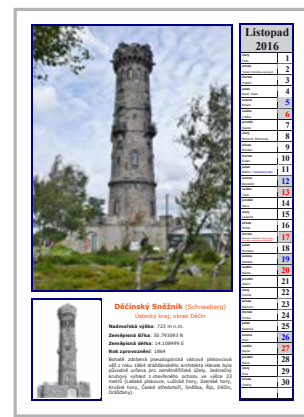
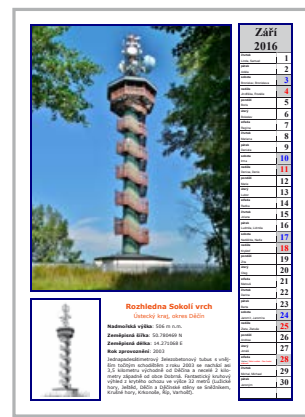
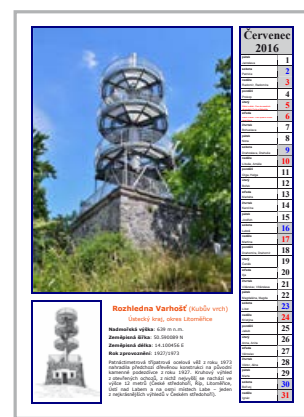
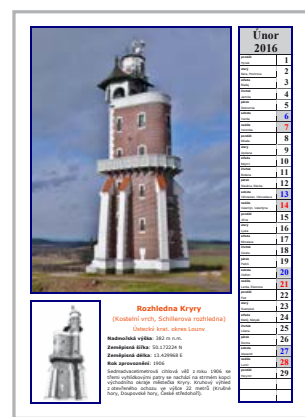
250 Kč

Po obrovském úspěchu kalendáře rozhleden českého západu, který jsme vydali pro letošní rok 2015, přicházíme už nyní s nabídkou kalendáře rozhleden českého severu pro rok příští.

Dříve se o severních Čechách hovořilo jako o energetickém, uhelném či chemickém srdci Československa. Dnes však toto tvrzení můžeme směle rozšířit a Ústecký kraj nazvat také krajem rozhlednovým. Dokonce, a to ani trochu nepřeháníme, bychom o zdejších kraji mohli hovořit jako o pravém Ráji rozhlednovém.

Autorem fotografií a grafického zpracování je opět Zdeněk Benedikt a autorem kreseb a textů je Jiří Štekl, kterého není třeba našim čtenářům více představovat. Kalendář je kombinací krásných fotografií, oceňovaných kreseb, krátkých textů a podrobného kalendáře. Jsou zastoupeny všechny typy staveb od dřevěných přes cihlové, kamenné či betonové, až po zcela nové ocelové konstrukce.

Autogramiáda autora fotografií Zdeňka Benedikta se uskuteční na veletrhu Svět knihy v sobotu 16. května 2015 od 11 do 12 hodin v pravém křídle Průmyslového paláce ve stánku P105.

Titulní stranu kalendáře zdobí železná rozhledna Chmelový maják v Žatci, která se řadí v tomto oboru k architektonickým skvostům. Tato čtyřicetimetrová čtyřboká ocelová věž z roku 2010 s vnějším schodištěm a výtahem uprostřed je součástí celého komplexu historických staveb spojených s vývojem chmelářství od raného středověku do současnosti. Z ochozu ve výšce 36 metrů je nádherný kruhový výhled.

Kalendář **RÁJEM ROZHLEDNOVÝM 2016** je celobarevný, obsahuje 14 listů velikosti A3 na výšku (30 × 42 cm), na lesklém křídovém papíru gramáže 200 g. Má spirálovou vazbu a vzhled kartónu proti poškození. Každý kalendář je zatažen do průhledné fólie.

Cena je 250 Kč + poštovné.

Sluneční zátoka Hochů od Bobří řeky.

CYKLOVÍKEND

SE SPORT ARSENALEM A S CYKLOKNIHAMÍ

LETOS NA SÁZAVĚ 19. až 21. června 2015

Cyklovíkend 2015 se bude konat mezi městy Ledec nad Sázavou a Zruč nad Sázavou v rekreačním areálu Kounice v údolí řeky Sázavy ve dnech 19.– 21. června 2015

Startovné: 0 Kč

Jako každý rok, ani letos účastníci startovné neplatí. Jedná se o pozornost obou pořádajících firem. Každý obdrží upomínkový list, popis tras, občerstvení (pivo nebo limo, klobása), k dispozici bude příležitostné razítko. Večerní besedy s promítáním jsou také zdarma.

Místo konání:

Rekreační areál Kounice leží mezi obcemi Budčice a Chřenovice v okrese Kutná Hora a je dostupný z dálnice D1 Exit 66, nebo ze

železniční zastávky Chřenovice, odkud je to pohodlová několikaminutová jízda na kole do centra areálu. Prostředí areálu obklopuje lesy a lemovaná řekou si můžete prohlédnout na stránkách www.familik.cz.

Prezentace:

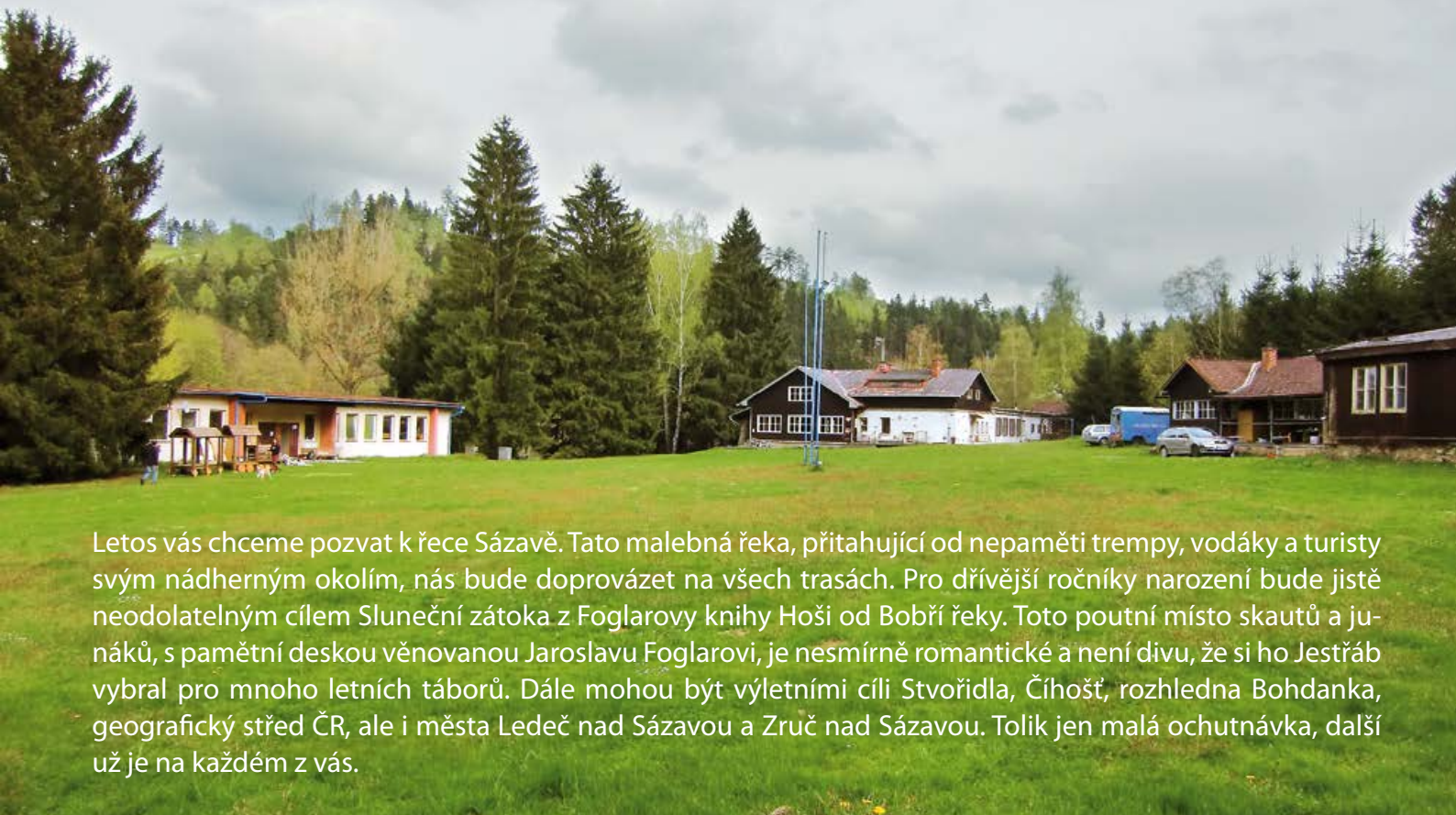
V pátek 19. června od 17.00 hodin do 22.00 hodin, případně v sobotu 20. června do 9.00 hodin. Příjezd do rekreačního zařízení je možný už od pátečního poledne.

Ubytování:

Ve vlastních stanech, případně v obytných autech nebo v dřevěných srubech, v chatkách či v budově. Poplatky si platí každý sám při příjezdu v recepci.

dítě do 3 let	zdarma
dítě do 10 let	60 Kč
dospělé osoby	80 Kč
stan	60 Kč
auto	50 Kč
vzdušné (jen dospělí)	14 Kč

Ceny se rozumí za jednu noc.

Letos vás chceme pozvat k řece Sázavě. Tato malebná řeka, přitahující od nepaměti trempy, vodáky a turisty svým nádherným okolím, nás bude doprovázet na všech trasách. Pro dřívější ročníky narození bude jistě neodolatelným cílem Sluneční zátoka z Foglarovy knihy Hoši od Bobří řeky. Toto poutní místo skautů a junáků, s pamětní deskou věnovanou Jaroslavu Foglarovi, je nesmírně romantické a není divu, že si ho Jestřáb vybral pro mnoho letních táborů. Dále mohou být výletními cíli Stvořidla, Číhošť, rozhledna Bohdanka, geografický střed ČR, ale i města Ledec nad Sázavou a Zruč nad Sázavou. Tolik jen malá ochutnávka, další už je na každém z vás.

Voda na sprchování po celý den zdarma (bez použití žetonů či příplatků).

Sociální zařízení vybaveno dle platných hygienických norem.

Voda je pitná v celém areálu.

Nocování v chatkách:

V rekreačním zařízení je dostatečná možnost ubytování pod střechou, buď ve srubech s 8 lůžky, nebo v chatkách se 4 lůžky, případně ve zděné budově jsou čtyřlůžkové pokoje. Zájemci si mohou domluvit ubytování individuálně s paní Petrou Hanzlíkovou (tel.:

605 205 140). Jak se budou sruby, chatky a pokoje postupně zaplňovat, bude této možnosti ubytování ubývat, proto kdo dřív zavolá ...

Heslo: CYKLOVÍKEND

Jinak je k dispozici dostatečně velká plocha pro stanování.

Stravování:

Jídlo si účastníci zajišťují sami. V sobotu v podvečer dostanou všichni od pořadatelů zdarma opečenou klobásu a pivo, děti nealko. V areálu je kiosk s občerstvením.

Je možnost přibjedenat si snídaně na místě za 40 Kč, děti za 30 Kč.

Trasy:

Místní terén poskytuje nesčetné množství tras vhodných k výletům na kole. Trasy už byly projety a budou doporučeny. Nikomu ale nebráníme, aby si zvolil individuální. Neorganizujeme žádný hromadný peloton. Tipy na návštěvu zajímavých míst dostanou účastníci při prezentaci. Doporučujeme velkou cykloturistickou mapu č. 138 Vlašimsko, případně č. 139 Havlíčkovobrodsko, obě v měřítku 1:60 000 z vydavatelství SHOCART.

Foto: Jiří Říha

Večerní program:

Páteční i sobotní večer vyplní přednášky cyklocestovatelů a promítání, která se dojednáávají.

Další podrobnosti:

Po celou dobu srazu bude možnost zakoupit rozličné vybavení firmy **Sport Arsenal za velice příznivé ceny**. Počítat můžete i s odbornými radami, případně s namontováním brašen na vaše kolo zkušenými pracovníky firmy.

Tento víkend je také jedinou příležitostí v roce zakoupit si knížky z vydavatelství

CYKLOKNIHY s 50procentní slevou. Podmínkou je, že svůj požadavek nahlásíte předem **telefonicky – 377 539 988** **mailem – redakce@cykloknihy.cz** Knihy vám připravíme, nebudeme je posílat a v kempu vám je předáme proti zaplacení.

Poznámka:

Celý areál bude rezervován jen pro naši akci. Přesto je účast tentokrát omezena **maximálním počtem 220 účastníků**. Je proto nutné se nahlásit pořadatelům předem: **tel.: 325 551 962** **e-mail: obchod@sportarsenal.cz**

Sledujte stránky firmy Sport Arsenal (www.sportarsenal.cz), kde bude případně vyhlášen STOP-stav.

Upozornění provozovatele RZ:

V rekreačním zařízení je špatný signál, proto ponechte doma všechny možné IT přístroje, neb je zde nevyužijete. Taktéž nepoužívejte při příjezdu GPS souřadnice, protože v tomto případě hrubě nesedí.

Přejeme všem účastníkům mnoho příjemných zážitků.

NA KOLE S MICHALEM JANČAŘÍKEM

Šumavou a Českou Kanadou

Cyklistický průvodce jedním z našich nejkrásnějších pohoří, který vyšel v roce 2013, volně navazuje na 300 dílů televizního pořadu „Cyklotoulky s Michalem Jančaříkem“. Ten se na obrazovce objevoval pravidelně od roku 2008 (Public TV, TV Barrandov, Česká televize). Kniha částečně čerpá z natáčení šumavských dílů pořadu, ale především autor vychází ze svých nesčetných cest oblíbenou Šumavou, kterou pravidelně navštěvuje. Najdete tu 13 celodenních cyklovýletů, které autor považuje za své nejoblíbenější. Základem jsou čtivé texty – popisy tras a jednotlivých míst, kde se čtenář dozví nejen mnohé zajímavosti o přírodě a historii Šumavy, ale především konkrétní zážitky a postřehy autora. Atraktivita formátu spočívá právě v kombinaci průvodce a cestopisu – uživatel tu najde jak faktografické informace a popisy,

tak se může začít do „zážitkových“ pasáží a autentických pocitů autora známého z televizní obrazovky.

Na cca 100 stranách najdete mimo jiné také množství kvalitních fotografií, což čtenáři umožňuje získat co nejlepší představu o navštívených místech. Každá trasa je vybavena detailní mapou, průřezem převýšení, označením náročnosti a tipy na občerstvení, eventuálně ubytování.

Předností průvodce je praktický formát určený přímo na cesty. Určitě potěší nejen cyklisty a turisty, ale i všechny ty, kteří mají Šumavu rádi nebo ji chtějí poznat blíže.

Cena 149 Kč

Zbrusu nový cykloprůvodce Michala Jančaříka „Na kole Českou Kanadou“ přibližuje jeden z nejhezčích, ale také nejméně známých koutů Čech: česko-moravsko-rakouské pomezí. Romantickou krajinu, která leží mezi perlami renesance – Jindřichovým Hradcem a Slavonicemi, můžete objevit očima moderátora, který v současné době provází na televizní obrazovce Počasím TV Nova a můžete ho znát také ze Snídaně s Novou. Celkem 10 cyklovýletů, 432 km tras, detailní mapy, přes 250 fotografií a především řada osobních zkušeností, doporučení a postřehů autora. Vyrazte na kole Českou Kanadou s Michalem Jančaříkem!

Cena 149 Kč

Ze srdce zvon

aneb Čtyři zvony pro sv. Bartoloměje

Plzeň je letos Evropské hlavní město kultury a v rámci toho byly na věž Katedrály sv. Bartoloměje nainstalovány nové zvony. Filmový dokument režiséra a kameramana Jana Loučima vypráví o zrození těchto zvonů, o sbírce na jejich pořízení, o jejich výrobě v Holandsku, o historii zvonařství, o historii plzeňských zvonů a jejich likvidaci v obou světových válkách a slavných okamžicích jejich přivezení do Plzně včetně pověšení na věži katedrály. Zachycuje i jejich historické první zvonění v lednu roku 2015. Délka filmu je 53 minut a DVD je možno objednat na adrese: Gemini 99, s.r.o., Červenohrádecká 21, 312 00 Plzeň, 377 460 194, email: loucimova@seznam.cz.

Cena je 100 Kč + poštovné

CYKLOZÁJEZDY

pro všechny generace

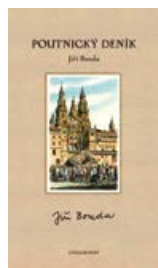

WWW.EUROCYKL.CZ

STÁLÁ NABÍDKA VYDAVATELSTVÍ CYKLOKNIHY starší tituly

Jiří Štekl
**333 VÝLETŮ
PO ROZHLEDNÁCH**
Cena: 333 Kč

Jiří Bouda
POUTNICKÝ DENÍK
Cena: 499 Kč

Peter Zheutlin
**PRVNÍ ŽENA NA KOLE
KOLEM SVĚTA**
Cena: 299 Kč

Vlastimil Svoboda
ŘEKOU A SILNICÍ
Cena: 259 Kč

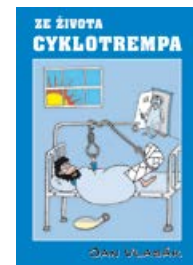
Jan Vlasák
**PESTRÝ ŽIVOT
CYKLOTREMPA**
Cena: 278 Kč

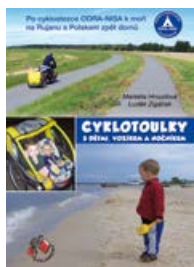
Jan Vlasák
VANDRY S BEJKEM
Cena: 222 Kč

Jan Vlasák
TENKRÁT NA VÝCHODĚ
Cena: 189 Kč

Jan Vlasák
ZE ŽIVOTA CYKLOTREMPA
Cena: 299 Kč

Markéta Hroudová
a Luděk Zigáček
CYKLOTOULKY S DĚTMI – I.
Cena: 259 Kč

Markéta Hroudová
a Luděk Zigáček
CYKLOTOULKY S DĚTMI – II.
Cena: 299 Kč

A. A. Charitanovskij
**MUŽ SE ŽELEZNÝM
SOBEM**
Cena: 299 Kč

Jan Tomšíček
AFRIKOU DOMŮ NA KOLE
Cena: 299 Kč

STÁLÁ NABÍDKA VYDAVATELSTVÍ CYKLOKNIHY starší tituly

Ivo Hrubíšek
ELEKTROKOLA
NOVÁ DIMENZE CYKLISTIKY
Cena: 299 Kč

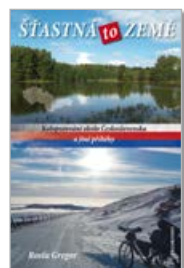
Jiří Grygar a kol.
NA KOLE KE HVĚZDÁM
Cena: 349 Kč

Lucie Kovaříková a Michal Jon
Z ÚTULKU AŽ K MOŘI
Cena: 100 Kč

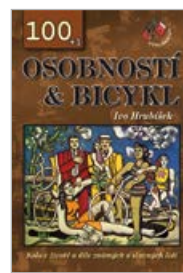
Milan Silný
CYKLISTICKÉ MASO
V ČESKÉ KOTLINĚ
Cena: 389 Kč

Rosta Gregor
ŠTASTNÁ TO ZEMĚ
Cena: 279 Kč

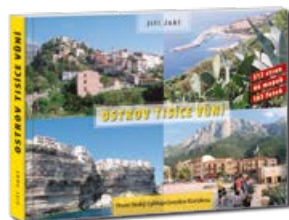
Lada M. Chárková
SEX ZERO SEX
Cena: 249 Kč

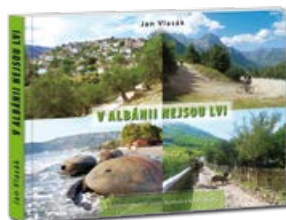
Ivo Hrubíšek
100+1 OSOBNOSTÍ
& BICYKL
Cena: 100 Kč

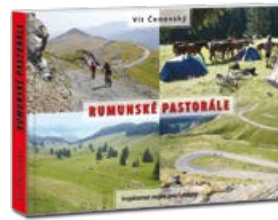
Ivo Hrubíšek
NEBEŠTÍ CYKLISTÉ
Cena: 100 Kč

Jiří Jokl
OSTROV TISÍCE VŮNÍ
Cena: 399 Kč

Jan Vlasák
V ALBÁNII NEJSOU LVI
Cena: 279 Kč

Vít Čenovský
RUMUNSKÉ PASTORÁLE
Cena: 299 Kč

Simona a Roman Sztulovi
JAK JSEM DOJEL
AŽ NA NORDKAPP
Cena: 100 Kč

FÓRUM ČTENÁŘŮ

ohlasy na knihu Cyklistické maso v české kotlině

První hodnocení knihy přišlo až z dalekého Slovenska od čtenářky Marcey B.

„Mám požičanú túto knihu. Požičiavateľ mi ju posúval so slovami: na, nech aj ty v noci bicykluješ. Tak som začala čítať. Prvý článok... druhý... tretí... nie je noci, kedy by som nesedela v spánku na bicykli. Nie je rána, keby sa nebudím s pocitom falošnej svalovice ... v každom jednom príbehu sa vidím. Viem sa vžiť do deja. Je fakt, že nezažila som komplet všetko, čo je v knihe napísané, ale tak isto už mám za sebou prvé príznaky menopauzy na bicykli a viem, čo je to masochistický úlet, magorómia. Ďakujem za túto knihu, je fantastická.“

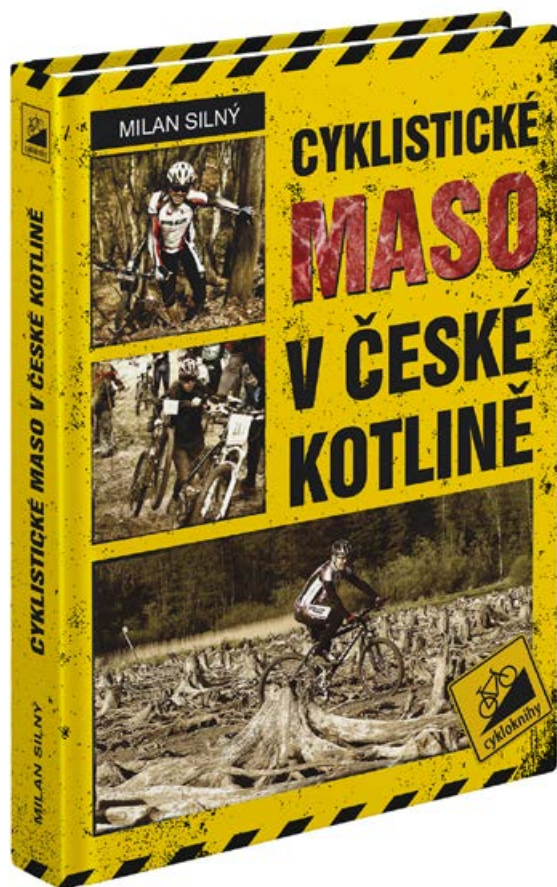

Foto z knihy Milana Silného.

Druhé hodnocení je opět slovenské, je spojeno s hodnocením další knížky KDO SPÍ, NEVYHRAJE a zveřejnil ho na facebooku Dušan Mráz.

„Prisiel balik!!!! Dusan ma Vianoce!!!! Nedavno sa mi dostala do ruk kniha Cyklistické maso v Českej kotlině, to je tak inspirativne citanie, ze som jednoducho nemohol oddolat a kupil som si aj dalsie. Milan Silný touto cestou chcem podakovať!!! To je kniha, ktora mi spôsobovala, ze som v noci nespál, len som tahal a tahal, chytali ma cestovne horucky. Uzasne príbehy, a este uzasnejšie s humorom napísane... Nezapadnutelne hlasky... V minulom roku som v jednom casopise cital o partick chlapikov, ktory sa dali na preteky naprieč Amerikou. RAMM ... tie uda je o trase su tak neskutocne, ze sa z toho toci hlava. Ale to som si nevedomil, ze Svaťa Božák to zmakol uz pred nimi v roku 2012. Nedavno som si pozrel dokument k tomu zavodu, cumel som s otvorenou hubou. To bol neuveritelny vykon! Ty si mal na rame fotky rodiny kvoli podpore, ja si asi tam dam obrazok Tvojej knizky, aby som si spomenul, ako si dal za den 600 km, ked uz nevladzem.“

Chalani obom Vam prajem vela zdravia, aby ste dosiahli este vela uspechov, nech je o com pisat, aby sme my mali o com citat!!!!“

Do třetice názor čtenářky Markéty H.

„Novou knihu Milana Silného jsem přečetla takřka jedním dechem. Moc mě to bavilo, i když jsem si myslela, že mě ty závody extra bavit nebudou. Ale v jeho podání jsem si to celkem užívala a byla jsem ráda, že sedím doma a nikam nemusím potmě, v zimě, mrazu, dešti, vodou, podesáté do stejného kopce, a tak :-).“

FÓRUM ČTENÁŘŮ

ohlasy na knihu Sex zero sex

Alena J., asistentka – 26.12.

Dočetla jsem u sklenky červeného a zcela vypustila prudícího syna, hamižnou ex švagrovou a vlastně i Vánoce. Zapomněla jsem na vše a toulala se s autorkou po vzdálených krajích, a to doslova. Byl to nejkrásnější vánoční dárek, jaký jsem kdy dostala.

O.Š., zaměstnanec univerzity – 3.1.

No, opravdu jste se odvážali vydat knihu s takovým příběhem, myšleno v dobrém. Je patrně určena hlavně pro ženy všech věkových kategorií, ale se zájmem jsem ji přečetl i já, příslušník opačného pohlaví, navíc 55+. Pěkný smysluplný příběh, psaný živým, občas jadrným jazykem, který však nikoho neuráží, přitažlivá obálka, slušná grafická úprava. Ačkoliv jsem nečetl romány pro ženy Michala Viewegha, myslím si, že by to nenapsal lépe. Takto to totiž je schopna napsat jen žena. Kdyby to někdo v budoucnu náhodou zfilmoval, vznikl by nejspíš nádherný erotický film s pravdivým příběhem (budu muset napsat Honzovi Svěrákovi).

Iva D., redaktorka – 12. 1.

Je to strašná kniha a nedočetla jsem ji. Vadiła mi zmínka, „že dali svým hlavním holiday a nechali konat jen svá těla.“ Není to skutečný příběh. Je podezřelý, že takový člověk z vládní garnitury je ubytován v hotelu s turisty. A ještě více, že je to lékař a ne číšník nebo plavčík, jak většinou bývá v takových případech obvyklé. Čím toho 36letého mladíka ta 50letá ženská upoutala? To by mě moc zajímalo, to by se nám ostatním nestalo.

Markéta – 13.1.

Bylo to zajímavé, odvážné, vtipné, mělo to hlavu a patu, spád, zajímavý a nečekaný závěr (nebo spíš čekáný, ale čekala jsem, že to dopadne už dřív a že budou nějaké slzičky). Doufám, že se kniha dobře prodává. Byla to zajímavá sonda do povahy egyptských mužů – v dnešní době je to těžce aktuální. Zejména mě zaujaly úvahy na téma nevybouřenosti mladých a následné agrese...

Bohumila S., veterinářka – 14.1.

Doporučuji starším osobám číst s tonometrem na paži. Půjčila jsem ji přes Vánoce kamarádce a ta ji dočte v Itálii, kde bydlí. A vzkázala mi, že ji tam asi i přeloží. Další paní si ji po mém doporučení sežene.

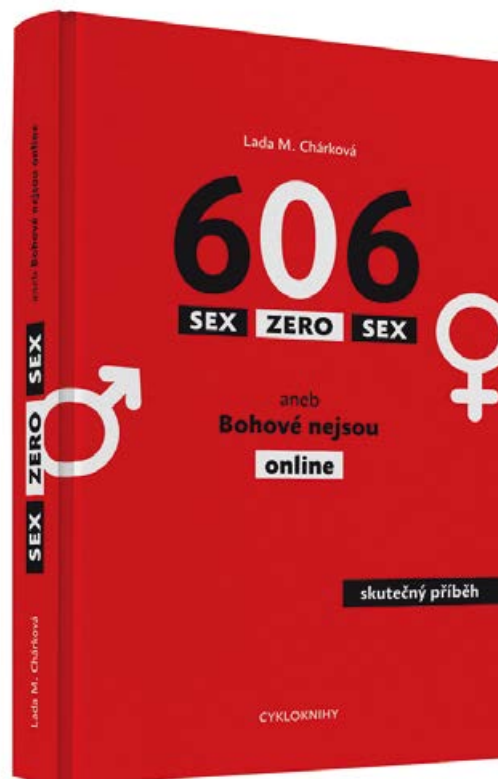
ROŠŤA – 28.1.

KNIHA PŘEČTENÁ. NO NEJDŘÍV MĚ MOC TEMATICKY NEBAVILA, PŘESKAKOVAL JSEM, PAK JSEM ZPOZORNĚL, PŘESKAKOVAL MÍŇ A MÍŇ. JE MOC HEZKY NAPSANÁ, ŘEKL BYCH PŘÍMO PROFESIONÁLNĚ. AČ OBSAHOVĚ ZCELA NECYKLISTICKÁ. ANI BYCH SE NEDIVIL, ŽE SE BUDE PRODÁVAT SUVERĚNĚ NEJVÍC. HLAVNĚ MEZI CYKLISTKAMA. KDY BUDE POKRAČOVÁNÍ?

Blanka H. – 12.2.

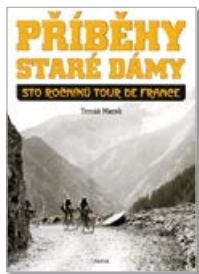
Dlouho jsem nic tak skvělého nečetla. Nemohu se odtrhnout.

P.S. Profese jsou uváděny u osob, které jsou autorce nebo redakci známé.

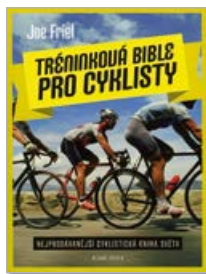

STÁLÁ NABÍDKA KNIH S CYKLOTEMATIKOU

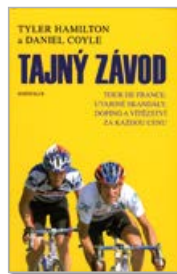
od jiných vydavatelů

Tomáš Macek
PŘÍBĚHY STARÉ DÁMY
Cena: 697 Kč

Joe Friel
**TRÉNINKOVÁ BIBLÉ
PRO CYKLISTY**
Cena: 499 Kč

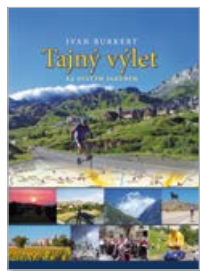
Tyler Hamilton a Daniel Coyle
TAJNÝ ZÁVOD
Cena: 299 Kč

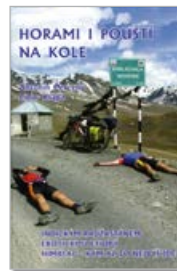
Bradley Wiggins
MŮJ ČAS
Cena: 348 Kč

Josef Kozák
Z CEST PO SVĚTĚ
Cena: 289 Kč

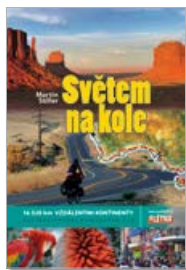
Ivan Burkert
**TAJNÝ VÝLET
ZA SVATÝM JAKUBEM**
Cena: 299 Kč

Antonín Červený
**HORAMI I POUŠTÍ
NA KOLE**
Cena: 249 Kč

Johan Bruyneel a Bill Strickland
**MOHLI BYCHOM
TAKÉ VYHRÁT**
Cena: 298 Kč

Martin Stiller
SVĚTEM NA KOLE
Cena: 295 Kč

Květa a Jan Mojžíšovi
INDONÉSIE
Cena: 249 Kč

Miroslav Rozkošný
**Z HANĚ DO JERUZALÉMA
A ZPĚT**
Cena: 147 Kč

Zdeněk Berka a Antonín Červený
EXOTIKOU NA KOLE
Cena: 229 Kč

STÁLÁ NABÍDKA

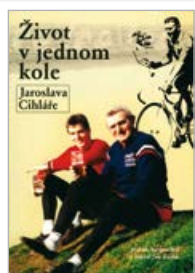
od jiných vydavatelů

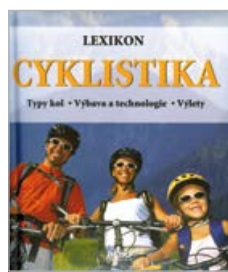
Česká republika
**ATLAS
S CYKLOTRASAMI**
Cena: 159 Kč

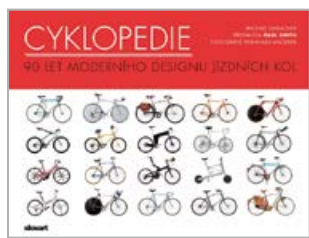
Helena Marešová
a kudrnokolektiv
SARDINIE
Cena: 266 Kč

Jan Králík
**ŽIVOT V JEDNOM KOLE
- JAROSLAVA CIHLÁŘE**
Cena: 199 Kč

Tobias Pehle a kol.
LEXIKON CYKLISTIKA
Cena: 269 Kč

Michal Embacher
CYKLOPEDIE
90 let designu jízdních kol
Cena: 599 Kč

William Saroyan
CYKLISTA V BEVERLY HILLS
Cena: 249 Kč

CYKLOZÁJEZDY A AKTIVNÍ DOVOLENÁ

FRANCIE - KORSIKA - RAKOUSKO UKRAJINA - ČERNÁ HORA BULHARSKO

CK ALPINA, Kotlářská 5, 602 00 Brno, **Po-Čt:** 9:00 - 17:00
tel.: +420 548 522 652, +420 777 257 462, **e-mail:** ck@alpina.cz
www.alpina.cz

Plzeň, Slovanská tř. 5
Tel.: 377 246 995
www.intertrans.cz

Cyklozájezdy po Evropě

Odjezdy z celé ČR / Doprava lux busy / Ubytování na pevném lůžku

FRANCIE
ITÁLIE
ŠPANĚLSKO
NĚMECKO
RAKOUSKO
ŠVÝCARSKO
CHORVATSKO
SLOVINSKO
HOLANDSKO
ALBÁNIE
ČERNÁ HORA

26. sezóna

KAŇON VERDON
s Víťou Dostálem

Speciální cyklovleky / Zkušení průvodci / Pro skupiny zájezdy na míru

2015

...tohle si prostě musíš zažít.

SPORT LIFE

6.-8.11. 2015

VELETRH SPORTOVNÍCH POTŘEB
A VOLNOČASOVÝCH AKTIVIT

Brno-Výstaviště

www.sport-life.cz

SOUBĚŽNĚ PROBÍHAJÍCÍ AKCE:

**CARAVANING
BRNO**

Mezinárodní výstava karavanů
a obytných automobilů

Trade & Show
Dance Event

NJOY

Festival zábavy
games / music & fun

**THEATRE
TECH
& EVENT
PRODUCTION**

Veletrh divadelní
a jevištní techniky

IGOR GRIMMICH

přibližuje svět zpoza řídítek jízdního kola

Obrazy Igora Grimmicha jsem objevil náhodou. Od jejich prvního spatření jsem byl ztracen a nemyslel na nic jiného, než že toho chlapíka musím poznat. Obrazy jsou totiž s cyklistickou tematikou a jsou moc pěkné. Zjistit kontakt je v dnešní době internetové hračka. Bylo těsně před veletrhem For Bikes, a tak jsem si dovilil navrhnout, že se můžeme sejít uprostřed záplavy kol. Souhlasil, přišel s manželkou a se dvěma malými dětmi a zatímco si ony s maminkou prohlížely výstavu, my si krátce v našem stánku popovídali. Projevil jsem touhu prohlédnout si všechny obrazy zblízka a rád jsem přijal pozvání do jeho ateliéru, kde byl i klid na příjemný rozhovor.

Co bylo takovým spouštěcím impulzem, který zapříčinil, že jste se pustil do malování obrazů s cyklistickou tematikou?

Impulzy byly asi dva. Ten první je miň zábavný. Někdy ve 13 letech jsem jel na kole za matkou do Dubé, což bylo z Prahy asi 60 km. Aut tehdy mnoho nejezdilo a pamatuju si, že v obci Zálezlice, která byla později postižena povodněmi, jsem jel okolo takové putyky, chtěl jsem si dát nějakou limonádu a tatrunku a lidi se mě vyčítavě ptali, proč prý nejezdí autobusem, nechápali, že jedu takovou dálku na kole. Skoro mně nadávali a já si připadal tak trochu jako lovná zvěř. Před několika roky mne kamarád pozval na takový obskurní soukromý závod, který se jezdí z obce Mříčná u Jilemnice do Krkonoš. Musí se jet na starých kolech, takových plečkách. Vytáhnul jsem ze sklepa ukrajinu po otci a vydal se s nimi na trasu. Když člověk vyjíždí kopec na Vrbatovu boudu, tak má v poslední třetině úplně vyhrabáno. Na konci se ale dostaví zvláštní euforie. Poté následuje šílený sjezd, člověk se řítí do údolí na kole, které příliš nebrzdí. To byl jakýsi mezní zážitek, tam se mi to obojí asi nějak spojilo.

Vaše obrazy například s městskou architekturou jakoby levitují na rozhraní reality a snu. Obrazy s cyklistickou tematikou se mi zdají více přímější, realističtější. Zpoza řídítek zachycujete pohledy, které nám ostatním unikají.

Často se pohybuji v krajině kolem České Lípy, jezdím tam do Dubé. Tamní krajinu přenáším na své obrazy, ale může to být i krajina úplně odjinud. Došel jsem k závěru, že řídítka dávají bicyklu základní tvar, tak je v kompozici malby zanechávám. Jsou pro mě podstatná jako spojení s tím, co člověk může ovládat. Protože krajinu ovládat nelze. Tu lze pouze zachytit v jedné z jejích podob.

Na většině obrazů pohlížíte na krajinu z kola. Vidím ale i jiné motivy. Jsou to třeba myslivec na kole, muž vezoucí si ulovenou dívku z vesnické zábavy, odpočívající cyklista nebo obraz „Oslněn“.

Igor Grimmich s obrazem „Oslněn“.

IGOR GRIMMICH

Bez držení I.

Přiznám se, že ten mne zaujal velice. Můžete ho přiblížit?

„Oslněn“ je zminulého roku, měří 190 × 150 cm, je to akryl na plátně a jsou na něm použity fluorescentní barvy. Obraz je o oslepení světlem protijedoucího bicyklu na temné noční silnici. Může také jít o romantické noční zasnění způsobené oslněním krásnou bicyklistkou. Výsledkem může být mnohaznačná kolize.

Odkdy cyklus s cyklistickou tematikou vznikal?

Většinou se u mne jedná o takové roční epizody. Tato započala někdy v roce 2013 a skončila vloni.

Zezadu.

Kolik obrazů z tohoto cyklu vzniklo?

Velkých dvoumetrových je pět, dále pět metrových a těch malých by mohlo být tak deset. Takže zhruba dvacet celkem.

Jak dlouho trvá namalovat takové velké plátno?

Nejde říct kolik hodin. Nejdříve musí mít člověk nějakou vizi, musí vygenerovat, jak by obraz měl vypadat, a tím se člověk zabývá déle než vlastním malováním. Často dělám dvě protichůdné věci najednou a často řeším dva problémy současně. Někdy to také celé skončí odvržením, destrukcí a jede se znova. Málokdy se dá obraz přemalovat, většinou plátno musím stáhnout a zničit, což člověka finančně ruinuje.

Jaký jste cyklista? Příležitostný, aktivní nebo máte kolo jako dopravní prostředek?

Teď se musím sebekriticky zařadit do kategorie příležitostných. Vždycky mám období,

Z výletu na Krétu. Úsporná bagáž na 14 dní s ploutvemi na šnorchlování.

JEHO OBRAZY EVOKUJÍ POCITY Z JÍZDY NA KOLE

kdy jezdím míň a kdy víc. Jezdil jsem hodně, ale nedostatek času je neúprosný. Jinak mne bicykl provází odjakživa, je to vlastně první stroj, na kterém se člověk může svobodně pohybovat a nemusí mít řidičák. Nikdy jsem neměl závodní kolo, jen favorita v běžném vydání. Vždycky jsem toužil po trekkingu, po hybridním cestovním stroji, se kterým můžu jet v lese, můžu se k němu chovat i trochu neurvale. Kola jsem si později i sám skládal. Můj bratr jezdí cross country, takže jsem měl od něho přísun starších součástek.

Sledujete cesty českých cyklocestovatelů, případně znáte některé z nich?

Expediční cyklistiku beru jako nejvyšší level. Člověk nabalí kolo věcmi a jede. Registroval jsem Lucii Kovaříkovou a Michala Jona, kteří jeli kolem světa, znám grafika a cestovatele Jiřího Boudu a jeho syna Martina, v jehož dílně tisknu litografie.

To jste náš člověk. Označil byste se sám za cykloturistu? Jaké cesty jste absolvoval?

Bez držení II.

Lovec III.

Nebyl jsem nikde extra daleko, týkalo se to České republiky a Slovenska, jednou byla Kréta. Na Krétě jsem objevil kouzlo šlapání

Igor Grimmich (nar. 1979) je absolventem Akademie výtvarných umění, kde studoval v ateliéru Michaela Rittsteina. Studia úspěšně ukončil v roce 2008 a od té doby se řadí k největším talentům současného českého výtvarného umění. Že zcela oprávněně, dokládá stále se navyšující počet autorových výstav nejen u nás, ale i v zahraničí.

Grimmichovy obrazy se vyznačují bravurním zpracováním, a to nejen po stránce formální, ale i obsahové, důrazem na detailní provedení a specifickým přístupem k perspektivě, k barvě a ke světlu. Pracuje v cyklech a svůj nedávný cyklus zhruba dvaceti obrazů věnoval bicyklismu, jak on sám jízdu na kole nazývá.

do kopce. To je disciplína sama o sobě. Byli jsme tam s brašnami, čtyři kamarádi. Na jedné fotce je vidět úsporná bagáž na 14 dní plus ploutve na šnorchlování. V horách jsme s nimi působili poněkud komicky. Největší oříšek byl ploutve dostatečně esteticky přivázat. Vzpomínám na tamní nádherné štěrkové cesty. Moc jsem toho zatím nestihnul, ale říkám si, že to je výhoda, že všechno ještě může přijít. Teď jezdíme s dětmi, sice se moc neujede, ale zase to má jiný rozměr. Člověk se musí víc soustředit na to, kam jede, proč tam jede, co tam bude a cesty dětem přizpůsobovat.

Na závěr se zeptám, kde by mohli zájemci vidět vaše obrazy?

Nejbližší výstava s touto tematikou zatím na obzoru není. Možná příští rok.

Děkuji za popovídání, za čaj, za koláčky a hlavně za krásný zážitek z fantastických obrazů.

Jiří Říha

Pauza.

svět:sportu

:magazín plný emocí

Kiki a Maki

ZDRAVÍM ČTENÁŘE
SVĚTA SPORTU

Pro čtenáře
svět:sportu

ZDRAVÍM ČTENÁŘE
SVĚTA SPORTU

Průběh

the magazine
svět:sportu
is a great
read
8.9.2015
1968

Nový sportovní časopis pro všechny, pro které sport neznamena jen souhrn výsledků a statistik.

K dostání u prodejců tisku nebo objednávejte na zaruba@svet-sportu.com (+420 602 215 564).

FORMA OBJEDNÁNÍ, VARIANTY PLATEB A ZPŮSOBY DORUČENÍ

**Neplatte žádné další poplatky,
když nemusíte**

Forma objednání

Objednávky přijímáme telefonicky, e-mailem, poštou, faxem.

Všechny nabízené tituly máme na skladě, a proto mohou být okamžitě expedovány. Běžně knihy odesíláme do 2–3 dnů (při platbě převodem se počítá doba expedice od identifikace Vaší platby).

Varianty plateb

1. Bezhotovostním převodem peněz

• platebním příkazem • internet bankingem • GSM bankingem

Při této variantě doporučujeme uskutečnit objednávku přes náš internetový obchod **www.cykloknihy.cz**. Tam se automaticky vygeneruje číslo objednávky = variabilní symbol, který umožní bezproblémovou identifikaci Vaší platby. Také je možno uskutečnit objednávku telefonicky, variabilní symbol Vám sdělíme. Částku pak můžete uhradit převodem ze svého účtu na náš účet číslo: **729699389/0800** u České spořitelny. Při tomto způsobu platby účtujeme k ceně objednávky poplatek za zaslání ve výši **50 Kč**. Při objednávce nad 500 Kč (hodnoty zboží) neúčtujeme **žádný poplatek**.

2. Dobírkou

Klasika pro tento způsob nákupu knih. Cenu zásilky zaplatíte až při převzetí zboží od poštovního doručovatele nebo na poště. Při tomto způsobu platby účtujeme k ceně objednaného zboží poplatek za zaslání ve výši **99 Kč**. Při objednávce nad 500 Kč (hodnoty zboží) účtujeme poplatek pouze **79 Kč**. Pro tento případ je vložen OBJEDNACÍ LÍSTEK, kde stačí doplnit požadovaný počet knih. Nemusíte ani lepit žádnou známku.

3. Platbou na fakturu

Tento způsob platby je určen **pouze pro knižní obchody, knihovny a školy**. Objednané zboží bude zasláno spolu s fakturou k zaplacení na základě písemné objednávky (nezapomeňte uvést také IČO, případně DIČ). Poplatky za zaslání v tomto případě neúčtujeme žádné. Je lepší se předem telefonicky domluvit.

Způsoby doručení

- a) **doporučeným balíkem** – ve všech případech kromě dobírky
- b) **klasickou dobírkou**

Knihy balíme do kartonových obalů, v případě více titulů je dáváme

Poštovné ZDARMA *)
Balné ZDARMA ve všech případech

do kartonových krabic, kde jsou dostatečně chráněné proti poškození. Zatím jsme neměli žádnou reklamaci na poškozenou knihu. Vše doručujeme prostřednictvím České pošty.

JAK REALIZOVAT OBJEDNÁVKU KNIH

telefonicky:

377 539 988

(ve všední dny v době od 9.00 do 16.00 hod.)

e-mailem (kdykoliv):

redakce@cykloknihy.cz

poštou (kdykoliv):

CYKLOKNIHY, Pod Vinicemi 2, 301 00 Plzeň

POPLATKY ZA ZASLÁNÍ PŘI RŮZNÝCH VARIANTÁCH PLATEB

Hodnota zboží	do 500 Kč	nad 500 Kč	způsob doručení
Bezhotovostně	+ 50 Kč	+ 0 Kč	doporučený balík
Dobírka	+ 99 Kč	+ 79 Kč	dobírka
Faktura	+ 0 Kč	+ 0 Kč	doporučený balík

Pro nejjednodušší a nejrychlejší objednání (na dobírku) slouží vložený **OBJEDNACÍ LÍSTEK**. Obsahuje všechny zde zmiňované tituly. Stačí ho odeslat nevyplaceně (**poštovné 10 Kč za Vás uhradíme**).

**) při bezhotovostní platbě a při hodnotě zboží nad 500 Kč*

KALENDÁŘ ŽENA A KOLO 2015

Poslední příležitost ke koupi cyklistického nástěnného kalendáře s nádhernými reklamními plakáty z 19. a 20. století. Jednotlivé barevné listy velikosti 45 × 32 cm na kvalitním lesklém křídovém papíru mohou posloužit i po období platnosti kalendáře jako nádherné obrazy.

Prodejní cena byla 399 Kč, nyní po slevě stojí **250 Kč**.

BATTAGLIA CYKLONOSTALGIE

tentokrát na jiném místě než předchozí ročníky!

4. ročník setkání a jízdy historických závodních a sportovních kol

sobota 15. srpna 2015, Merklín u Přeštic, areál zámku

– jízda na 35 nebo 70 km

– výstava historických kol

Program:

07.00 – 10.00 hod. příjezd a zápis účastníků

10.30 hod. start jízdy Battaglia cyklonostalgie 2015 (35 nebo 70 km)

13.00 hod. (přibl.) dojezd účastníků na 35 km do cíle

15.00 hod. (přibl.) dojezd účastníků na 70 km do cíle

odpoledne výstava kol, řeči o kolech, odpočinek, občerstvení, promítání filmů a fotografií

19.00 hod. ukončení

Občerstvení je zajištěno (na místě i na trati).

Parkování účastníků je zajištěno.

Zájemci se mohou ubytovat v Penzionu U Josefa v Merklíně - www.penzionmerklin.cz

V účastnickém poplatku je zahrnuto občerstvení v místě startu, v cíli a během jízdy, startovní číslo, mapa trati, dárek.

Battaglia cyklonostalgie je soukromou jednodenní akcí pořádanou pro přátele na veřejných pozemcích a komunikacích. Není to závod, nezáleží na pořadí ani na času dojezdu.

Více na www.cyklonostalgie.cz.

Christian Battaglia shlížel z pomníku na návsi v Bratronicích na hemžení cyklistů.

Ilustrační obrázky z loňského ročníku.

Foto: Jiří Říha

CYKLOČTENÍ – časopis pro orientaci na cyklistickém knižním trhu číslo 27, ročník XIII.

Vydává: CYKLOKNIHY, s.r.o., Pod Vinicemi 2, 301 00 Plzeň

Tel.: 377 539 988

E-mail: redakce@cykloknihy.cz

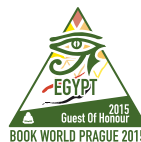
Sazba: Know-how studio s.r.o.

Tisk: Tiskárna Bílý slon, s.r.o.

Evidenční číslo: MK ČR E 14711

Vyšlo: 7. května 2015

fantasy & sci-fi autorská čtení autogramiády besedy filmy
literatura online předávání cen pořady pro děti soutěže

Výstaviště Praha Holešovice

SVĚT KNIHY PRAHA

14.–17. 5. 2015

21. MEZINÁRODNÍ KNIŽNÍ VELETRH
A LITERÁRNÍ FESTIVAL

ČESTNÝ HOST EGYPT

témata:

Literární diaspora a Češi ve světě
Světoví knižní šampioni pro mladé čtenáře
Fotografie a kniha

GRAND cross

model 2015 od AUTHOR

Více informací o nových modelech 2015 na www.author.eu.
Sledujte nás také na facebooku Author a Author AG Lab.